

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom:
 „KOROŠKI SLOVENEK“
 Klagenfurt, Viktringer-Ring 26/1.
 Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
 Pol. in gosp. društvo
 Klagenfurt, Viktringer-Ring 26/1.

Lisi
 za politiko, gospodarstvo
 in prosveto

Izhaja vsako sredo
 Stane četrtletno: K 10.000
 Za Jugoslavijo
 četrtletno: Din. 25
 Pozamezna številka 1000 kron

Leto V.

Dunaj, 14. januarja 1925.

Št. 2.

Predpusno razmišljanje.

Sedaj v predpusnem času se zopet piše in govori o vesellicah v mestih in tudi na deželi: stanovske prireditve, godba, ples, humoristični prizori, vse združeno s pijačo, da se v višjih, alkoholovih duhovih vzame slovo od starega leta. Zdi se, kot bi se hoteli z veseljačenjem varati nad britko resnostjo. Naraščajoča brezposelnost je dosegla v kratkem času 130.000 brezposelnih delavcev, žuga nam resna gospodarska kriza in naraščajoča draginja, a na drugi strani vidimo skrajno lahkomišljeno življenje in brezumno zapravljanje, kot bi stali v izbornem gospodarskem položaju. Sedaj v predpusnem času se dogajajo večje norčavosti kot v predvojnem času; ob času draginje in neznosnih davkov se zapravi po nepotrebnem več denarja za razne neumnosti kot v letih, ko smo stali gospodarsko dobro. Vsako društvo, vsak krožek in vsak stan že hoče imeti svojo stanovsko zabavo in vsak gostilničar hoče imeti v letu najmanj dvakrat „bal“, češ, da toliko noter prinese, da more plačati davke.“ To se pravi po domače, krasti ljudem denar iz žepa.

Namesto k varčnosti se navajajo mladi ljudje k zapravljanju in lahkomišljenemu življenju. Sicer na vesellicah ne vidimo pametnih in treznih mislečih gospodarjev, ki vedo, kako se dandanes težko izhaja, temveč le lahkomišljeno mladino in lahkoživce in to ravno nam mora povzročati resne skrbi za bodočnost. Marsikje je dandanes mladi svet tako daleč, da nima smisla za resne stvari, zanima ga samo to, kje bo prihodnje nedeljo godba in ples, kam bomo šli prihodnje nedeljo itd. Marsikdo misli, da mora biti povsod zraven, da brez njega veselica ne more uspeti. Gotovi ljudje ne morejo čakati, da bi bil adventni in postni čas pri kraju

in iznajdlive glave najdejo kmalu povod za novo veselico. Časi so slični oni dobi pred francosko revolucijo, ko so plemenitaši in premožni stanovi živeli potratno in razkošno, a srednji stan je živel v skrajni revščini in pomanjkanju, samo s tem razločkom, da je v Avstriji bogat samo jud.

Za obleko in hrano ni denarja, za veselice mora biti, tam se mora nastopati bahato in se delati premožnejšega kot je v resnici. Vse te veselice nimajo drugega namera, kot izvabljanje iz ljudi denar in narediti ljudi lahkomišljene, ki niso drugega vredni kot pomilovalnega nasmeha. Na vesellicah se mladina ne nauči drugega kot surovosti, razuzdanosti in šarlatanskega vedenja.

Kazni vredna je zaslepljenost, da se dobijo celo stariši, ki dopuste, da njihovi, komaj iz šole izstopivši otroci pohajajo po vesellicah, kjer se naučijo razbrzdanosti in grdega govornjca. Nerazumna je tudi lahkomišljenost, da oblasti tako radi dajejo licence in tako posredno navajajo ljudstvo k alkoholu in zapravljivosti.

Pustimo neumno veseljačenje, dvakrat blazno v današnjih težkih časih! Na vesellicah se še nikdo ni kaj pametnega naučil za življenje, pač pa dosti slabega. Izkušnja uči, da naš narod nikjer ne izgubi toliko na narodni zavednosti, kot po brezumnem veseljačenju. Kjer je to ukoreninjeno, ondi nima ljudstvo zanimanja za resno stvar, je narodno indiferentno, ondi vlada tudi verska mlačnost in brezbržnost in tudi morala je zelo na nizki stopnji. **Vsaka dobro uspela veselica je moralna in gmotna škoda za ljudstvo.**

Boljše je, v prostem času vzeti v roke lepo knjigo, in človek ima dvojen dobiček: pridobi na izobrazbi in prihrani si denar. Pokažimo v

dejanju, da smo trezni in resen narod in bodočnost nam bo zagotovljena! Samo varčnost in treznost nas more rešiti, ne pa blazno zapravljanje po vesellicah. V današnjem težkem boju za obstanek bosta veseljak in zapravljivec podlegla bremenom, trezni in varčni bo obstal. Zato stariši, držite otroke doma ter pošiljajte jih redno v cerkev in imeli boste pozneje veselje nad njimi, drugače vam bodo na stara leta povzročali nebroj skrbi in solza. Današnji čas potrebuje vzorov in kremenitih značajev, ki se dvigajo nad plitvo in gnjilo dobo sedanjega časa in to nam mora dati samo narodna zavednost, združena z verskim prepričanjem.

Čehoslovak o Avstriji.

Čehoslovaški poslanik na Dunaju piše v „Prager Presse“ o razmerah na Dunaju in v Avstriji od časa njegovega bivanja na Dunaju. Sodba zveni precej optimistično.

Najprej piše o padanju krone v letih 1921 in 1922 ter pravi, da so posebno Dunajčani živeli kar tja v en dan, bolj lahkomiselno kakor tujci, ki so prihajali z visoko valuto sem. Slab vzgled so dajali tudi oni krvosesi, ki so znali izrabiti padec krone v svojo korist. Ali za bogastvom, lahkomiselnostjo, gonjo za zabavami in uživanjem je bilo opazati tudi bedo tisočev, katerim so razkrajajoče finance zadale težko rano, pripravile jih ob ves težko prisluženi denar in jih vrgle v bedo in mraz.

S tem, kako rešiti državo pred finančnim razkrojem, se je bavil že tedanji kancler dr. Schöber, kar pa se je posrečilo šele njegovemu nasledniku dr. Seiplu, ki je dosegel s pomočjo dr. Beneša v Ženevi mednarodno posojilo za gospodarsko ozdravitev. Gospodarska in finančna obnovitev žal še ni izvedena.

Kljub temu pomeni stabilizacija krone obrat k boljšemu, ker si je pridobila krona zopetno zaupanje, ki vodi k marljivejšemu delu in štedenju. Poleg tega so se pa pokazale tudi slabe strani sanacije: stopila je draginja, zvišali so se davki, poslabšali proizvodni pogoji v industriji, nastala je vsled tega močna konkurenca inozemstva pri industrijskih proizvodih in posledica tega velika brezposelnost. Sanacija je že doslej zahtevala na eni strani od širših slojev ogromna bremena, na drugi strani pa se je ščitil kapital, ki se je mogel ukoreniti in pomnožiti. Ker se je država naslanjala na ta kapital, je obstojala nevarnost, da postane država od tega kapitala odvisna. Da se to ni zgodilo, se imamo zahvaliti bančnemu krahju, ki je bil naravnost sreča za Avstrijo ter je mnogo pripomogel k ozdravljenju razmer na tem polju. Sedanji gospodarski položaj je zelo kočljiv, ker ogroža industrijo, trgovino in obrt, kar kaže vedno naraščajoče število brezposelnih. Kljub temu je pisatelj uverjen, da pelje trnjeva pot, po kateri hodi sedaj Avstrija k popolni gospodarski ozdravitvi. Za predpogoj stavi sanacijo duš, to je, popolna opustitev špekulacije in povratek v vestnemu delu, solidnost in štedljivost. —

PODLISTEK

Kovač Franc:

Hekuba.

Ravno sem doma v sobi opravljal brevir, ko nekdo komaj slišno potrka na vrata. Nisem se zmenil za to, misleč, da mačka dela zunaj nemir. Čez nekaj časa potrka še enkrat, močnejše. Šele na ponovni klic se počasi odpro vrata in v sobo stopi sključena stara ženica velih lic, z rudečim robcem pod pazduho, v katerim je imela nekaj zavezanega.

„Dober dan!“

„Bog daj!“

Nekako v zadregi vrti v rokah rudeči robec in ne ve prav z besedo na dan.

„Kaj bi pa radi?“

„Če bi bili gospod tako dobri, da bi mi to-le spisali in potrdili, da morem vleči penzijo.“

Polagoma, s tresočimi prsti razvozlja veliki rudeči robec in izmota drugega, belega in ko razveže tega, pride na dan višnjevi papirni zavitek. Slednjič razvije papir in po tej dolgotrajni proceduri se razsuje po mizi cela kopa pisem, dopisnic, izkaznic in potrdil.

Nervozno grebe s prsti med to mešanico in išče pravega.

„Tole bo; je že pravi,“ ji pomagam iskati.

„Ja, ja, res to je. Jaz že slabo vidim.“

„Drugo kar spravite nazaj; ničesar ne rabiva več.“

Ženica je zopet zavila izkaznice v višnjevi papir, potem v beli robec in vse skupaj v rudečega. Z zanimanjem sem opazoval to zavijanje in zavezovanje, ki se je zdelo ženi tako važno.

Nato preberem dopisnico: trebalo je uradnega potrdila, da žena še živi.

„Koliko pa vlečete mesečno?“

„90.000 kron.“

„Za kom pa vlečete?“

„Dva sina sta mi padla v vojski in vdova sem. Sedemdeset let sem že stara, prej sta sinova skrbela za me, da sem brez skrbi živela, a eden je padel v vojski, drugi je umrl v bolnišnici za tifusom. Ni veliko, kar vlečem, a nekaj je za silo; malo cukra in cikoriije kupim, da se preživim, drugega ne rabim mnogo. In jaz sem mislila, da bom na stara leta živela brez skrbi, ker sta sinova skrbela za me, pa je prišla vojska, ki je pokončala toliko najboljših ljudi. Ali niso imeli vsi ljudje kraja na zemlji?“

Vedoma sem preslišal to vprašanje, da mi ni bilo treba odgovoriti ter potrdil uradno dopisnico.

„Tako, tu imate, sedaj kar na pošto zanesite!“

„Pa lepo zahvalim.“

„Že dobro.“

„Srečno.“

„Zbogom.“

Ko je žena odšla, sem sedeč pri mizi naslonil glavo med dlani in se zamislil... Spomnil sem se na Hekubo, ki je izgubila vse sinove in na Niobo, ki plaka za svojimi otroci, katere ji je ubil Apolon.

List stane od 1. januarja do 31. marca za:

Avstrijo	10.000 K
Jugoslavijo	25 D
Posamezna številka	1.000 K

POLITIČNI PREGLED

24. poročilo generalnega komisarja obsega periodo od 15. novembra do 15. decembra 1924. Odstopivši Seiplovi vladi posveča poročilo tople besede priznanja in pozdravlja Ramekovo, ki je obljubila, nadaljevati pot obnove. Vladna kriza je zavlekla sprejetje reformnih zakonov po navodilih iz Ženeve; ne gre vse gladko, kakor bi moralo iti. Finance se z ozirom na zahteve z raznih strani (uradniki, brezposelni itd.) v tako slabem položaju, da je treba pričeti s štedenjem energično, da predpisani proračuni ostanejo nedotaknjeni. Generalni komisar priporoča podaljšanje zakona o izredni polnomoči, ki je potekel s 31. decembrom, o obnovitvi in odpustu uradništva. Iz posojila je izplačal v novembru 22,7 milijard, v celem letu 1924 146,7 milijard ter ostane še 42,5 milijonov dolarjev. Hudih naporov bo še treba, da se spravi proračun na določeno višino. Končno govori o gospodarskem položaju, Narodni banki, brezposelnem vrpašanju, trgovinski bilanci in svari pred previsokim številom bankovcev v prometu, ki bi dvignili zopet draginjo.

Jugoslavija. Radiča je našla policija v Zagrebu v tajnem skrivališču pod posteljo ter ga zaprla. Zaprtih je bilo tudi par sto drugih oseb. Opozicija protestira, angleški listi pa postopanje vlade odobravajo. Vsega je Radič kriv sam. — Listi poročajo, da se stvori balkanski protiboljševiški blok pod vplivom Angleške. — Dr. Ninčič se je odpeljal v Temešvar ter se pogaja z rumunsko vlado. — Dinar je nenadoma močno poskočil. Dne 9. t. m. je notiral v Curihu 9,15 centimov, na Dunaju pa se je dobilo zanj 1255 kron. Vzrok leži v tem, ker ima inozemstvo kljub notranjim homatijam v gospodarsko bodočnost veliko zaupanje in ker je bila lani izredno dobra letina ter se sedaj žito izvažajo. Izvozniki morajo plačati v dinarju in ker je za njim veliko popraševanje, raste njegova vrednost.

Nemčija. Kancler dr. Marks se je dolgo na vse načine trudil, da bi sestavil sploh kako vlado, a brez uspeha. Zato je mandat odložil. Na vrsto pride sedaj menda dr. Luther.

Italija. Mussolini je dejal v skupščini, ki mu je izrekla zaupnico, da bo napravil v 24 urah red v deželi. To se je tudi zgodilo. Ministrski svet je sklenil mobilizirati fašistovsko milico, ki bo stražila železnice in sumljive lokale. Prefekti se smejo po potrebi posluževati milice. Uspeh je bil ta, da je bilo zaprtih 95 sumljivih shajališč in razpuščenih 25 prevratnih organizacij, 120 skupin „Italia Libera“, javnih obratov je bilo zatvorenih 150, hišnih preiskav je bilo 655, aretiranih 121 opozicionalcev. Sedaj vlada mir. — Vlada je odstopila in bila takoj nato sestavljena popolnoma fašistovska. Fašistovske druhalje so uprizorile po vseh mestih pravcato strahovlado in oblasti njihovo počenjanje mirno gledajo. Vsa zborovanja so prepovedana. — Zastopnik Italije v Društvu narodov bo izstopil in se sploh odtegnil politične mu življenju, ker je poizkušal zastopati v Društvu narodov fašizem, ki pa je sedaj v nasprotju z njegovo politiko ter s politiko narodnih liberalcev. — Takoj po sprejemu volilne reforme se zaključil zasedanje parlamenta in razpišejo nove volitve, ki se bodo bogve kdaj vršile, ker bo treba najmanj 4½ meseca priprav za nove volilne imenike. Po novem volilnem redu bo imel absolvent srednje šole pravico do dveh glasov, visokošolski izobraženec do treh in samostojen funkcionar kar do štirih glasov. Družinski očetje s 4 otroci bodo lahko glasovali petkratno.

Finančna konferenca nasledstvenih držav. Dunajski listi poročajo, da bo reparacijska komisija koncem meseca januarja skicala konferenco nasledstvenih držav na Dunaj, ki se bo bavila z zadevo s starimi avstrijskimi, dozdej ne zajamčenimi državnimi dolgovi in se sedanjimi izidi žigosarja v nacionalnih državah. Predvsem pa se bodo sklenile odredbe, ki bodo pospešile postopanje za končni obračun, da es končnoveljavno ugotovi višina jamstva vsake posamezne narodnostne države za rente, ki obstojajo v starem inozemstvu.

Nova trozveza na Vzhodu. Angleški listi javljajo iz Pekinga, da bo Japonska v najkrajšem času priznala sovjetsko Rusijo. Po priznanju se

bo sklenila med Rusijo, Japonsko in Kitajsko zveza. Ta zveza bi imela namen, izvrševati skupno kontrolo nad vplivom tujih držav na Kitajskem in sploh na Daljnem vzhodu. Angleški listi povdajajo, da bi ta zveza značila za evropske države, ki so zainteresirane na Kitajskem in zlasti še za Ameriko, veliko nevarnost.

DOMAČE NOVICE

Zakon o družinskih dolgovih se je spremenil in veljavnost podaljšala. Družinski upniki naj prijavijo svoje zahteve pri pristojnih sodiščih. Veljavnost zakona prestane 30. aprila t. l.

Družba sv. Mohora je nam poslala knjige in se dobe za Celovec in okolico in zgornjo Koroško v Celovcu, kamor se naj blagovoli poslati po nje. Nabiranje novcev naj se takoj prične. Upamo, da ne bo niko več take zamude, kakoršna je bila tokrat.

Nov denar. Doslej v obtoku se nahajajoči novci po 100, 200 in 1000 K ostanejo še nadalje v prometu. Novi bakreni novci bodo kovani že z označbo 1, 2 in 10 grošev. Iz srebra se bodo začasno kovali samo po 1 in ½ šilinga. Dosedanji v prometu se nahajajoči šilingi prestanejo biti zakonito plačilno sredstvo ter se potegnejo v teku dveh let iz obtoka. V teku marca pridejo predvidoma v obtok bankovci po 5, 10 in 50 šilingov, pozneje pa še višje enote. Predno se bo ta veljava udomačila, bo preteklo precej časa.

Požig. V Piskerčah pri Florijanu Miklavcu uslužbeni 11letni pastir Kert je 27. decembra iz maščevalnosti, ker ga božično darilce ni zadovoljilo, zežgal kopicico sena poleg gospodarskih poslopij ter pobegnil. 30. decembra ga je izsledila zendarmerija ter ga izročila okrajnemu sodišču v Dobri vasi. Cela vas je bila v nevarnosti.

Št. Vid ob Glini. (Zahvala). Pristrčna in iskrena zahvala za vse prejete dobrote, ljubeznivost, prijaznot in dobrohotnost vsem veleč. gg. duhovnikom, ter vsem blagim dobrotnikom širom slovenskega Korotana med časom mojega pobiranja. Bog Vam obilo povrni! Zelim Vam iz dna srca in duše veletoke nebeškega blagoslova. On, ki je gospodar čez vse stvarstvo, naj Vas varuje pred tminami nezgod in nesreč, solnce božje milosti pa naj vedno obrača svoje vedro lice proti Vam. „Gospod povrni vsem obilo, ki so mi kaj dobrega storili zavoljo Tvojega imena!“ Zbogom! Vaš hvaležni ter Vam iskreno vdani Fr. Konradus Pavlič, usmil, brat.

Bistrica v Rožu. Ko smo se na kvaterno nedeljo po svitni maši iz farne cerkve v Svečah vračali, smo srečali skoraj vse naše „velemenče“, ki so korakali proti Svečam. Ljudstvo se je vprašalo, kaj pa to danes, da so naši posili Nemci vsi tako zgodaj na nogah? Vsi so mobilizirani, imajo morda „Aufmarsch“? Pozneje smo zvedeli, da imajo Nemci nemško pridigo v farni cerkvi. To je tudi pravično, da dobijo tudi Nemci, ki slovenski ne razumejo, dušno hrano v svojem jeziku. Saj so gotovo tudi Slovenci v onih krajih, kjer so nemški duhovniki, veseli, ako slišijo v maternem jeziku pridigo. Pa tem ljudem se ne gre za to, temveč hočejo izpodrinuti slovenskega duhovnika in s tem tudi slov. pridigo. K nemški pridigi so šli večina naši odpadniki in take osebe, ki naše cerkve do sedaj gotovo niso še od znotraj videli, akoravno so že leta na Bistrici, in se brigajo za vero toliko kakor za lanski sneg. Pokazati hočejo samo, da je Bistrica „štram dajč“. Predobro vas poznamo, saj se še spominjamo, ko ste pribandrali iz Slov. Plajberka in drugih slov. krajev, da niti nemško razumeli niste. Imamo tukaj tudi ugledne nemške družine, ki prihajajo skoraj vsako nedeljo k sv. maši. Do zahteve po nemški pridigi jih ni privedla verska gorečnost, temveč so storili to na komando z druge strani. Zakaj pa ne greste tudi k sv. maši? Celo leto vas ne vidimo v cerkvi. Maša se vendar ne bere v slov. jeziku. Vemo prav dobro, kam pes taco moli. Čudimo se samo onemu, ki se čuti še za dobrega vernika, da podpira to akcijo. Poklican bi bil v prvi vrsti, da bi se proti taki akciji postavil, kajti gospodje, ki so dali to povelje, slonijo gotovo bolj na strani „los von Rom“ gibanja kakor na krščanstvu ter jim je deseta briga. Nismo še slišali, da bi zahtevali Nemci, ako ravno bi razumeli tudi slov. jezik, sloven-

sko pridigo. Slovenec se pa sramuje maternega jezika in to samo radi tega, da se peščici nemških gospodov ne zameri, ali ni to sramota? Da so taki ljudje breznačajni, priznavajo tudi Nemci sami. Pripomnimo še, da so se te akcije udeležili tudi slovenski obrtniki, ki živijo od žuljev slovenskih občanov. Opozarjamo na to naše somišljenike! Svoji k svojim!

Pliberk. (Gospodarski shod.) Na Št. Janževu 1924 se je vršil pri Mlinarju v Pliberku občni zbor Živinorejske zadruge za Libuče in okolico. Ob tej priložnosti je priredila Živinorejska zadruga tudi gospodarski shod, na katerem je povabila kot predavatelja g. poslanca Poljanca. Gosp. Poljanec je v dveurnem dobro premišljenem govoru orisal sedanji kmetijski položaj in podal nekaj smernic za rešitev iz obupnega položaja našega kmetijstva. Obširno se je bavil gosp. govornik o Krankenkasi, o kateri je razvijal jako zdrave nazore. Orisal je tudi položaj deželnega gospodarstva in obširno poročal o deželnem proračunu. Dotaknil se je dalje neznošnih naših davčnih bremen in svetoval, da vložijo vsak, ki ima očitno previsoko odmerjene davke, priziv. Govor gosp. Poljanca je bil tako aktualen, da mora vsem tistim, ki predavanja niso slišali, žal biti, da niso prišli, kajti jako zdrav nazor je: Kjer kaj pametnega slišiš, poslušaj. Gosp. poslanca bomo še, ako bo hotel priti, večkrat povabili.

Žvabek. Posebno ugodno lansko leto ni bilo, a minulo je. Rojenih je bilo 18 otrok. Umrlo jih je 15. Hlevnikova mati se je zgrudila mrtva na cesti iz Pliberka domu grede. Lastno ognjišče sta si zakurila dva para. Sv. obhajil je bilo 5600. — O Srcu Jezusovemu smo imeli tridnevno in ponovitev misijona. Vodili so pobožnost vodja misijonarjev č. g. Al. Žužek, ki so nadomestovali bolnega g. župnika. Sv. obhajil je bilo 700. Glinjiva je bila ob koncu procesija s podobo Srca Jezusovega, katero so nosili 4 postavni fantje. — Na kresno nedeljo smo blagoslovili na Sv. Mestu tri nove zvonove. Bila je lepa slovesnost, pridigali so g. vodja misijonarjev. Zvonovi so iz Samassove livarne in pojo po sodbi vseh, ki jih slišijo, lepše kakor zvonovi iz drugih livarn. Morda pa tudi radi tega, ker so pač Marijini zvonovi. Zbrali smo zanje lepo svoto 83 milijonov. — Dva dni pred sv. Lucijo se dvigneta dva podjetna kmeta iz Doba, g. Trampuš in g. Kanavf. ter gresta v Kazaze in tam kupita dva zvonova. Ker sta bila zvonova pretežka, da ju niso mogli stehitati, so „zglihali kar čez“! Na dan sv. Lucije sta že pela. Ker ni bilo časa za priprave, smo izvolili kar sv. Lovrenca za bōtra, sv. Lucijo pa za družico; nista se branila, in ker dobovške dekleta niso nasprotovale, je šlo vse prav gladko.

Borovlje. V noči od 2. na 3. januarja je na dosedaj še neznan način izbruhnil v Volgtovi žagi ogenj, ki je za pol ure vpepelil celo žago, ki je bila napravljena na „Vollgatter“. Škode cenijo 500 milijonov kron, zavarovana pa je bila za 250 milijonov.

Šmihel nad Pliberkom. (Ljudsko gibanje.) V naši župniji jih je bilo v letu 1924 rojenih 59. Umrlo jih je 21. Poročenih je bilo ednajst parov. Imeli smo zelo zdravo leto, kakor jih že dolgo ne pomnimo. Nobena nalezljiva bolezen ali kaka druga večja nesreča nas ni zadela. Da bi bilo zdravo in srečno tudi novo leto!

Št. Vid v Podjuni. V preteklem letu 1924 je bilo v naši župniji rojenih 42 otrok, med njimi 7 nezakonskih. Število 42 je za našo faro, ki še 1000 duš ne šteje, jako visoko; ta pojav je posebno za naše povojne čase jako razveseljiv. Moškega spola rojenih je bilo 19, ženskega pa 23. Umrlo je 26 faranov: 16 moškega in 10 ženskega spola; 13 odraslih in 13 otrok. Če primerjamo število rojenih in umrlih, imamo še prirastek 16 ljudi, in sicer 10 ženskih in 6 moških. Poročenih je bilo 11 parov; najmlajši ženin je bil 21 let in najmlajša nevesta 20 let stara. Nalezljivih boleznih v fari ni bilo, toda sedaj je 8 ljudi težko bolnih, med njimi 3 mladi jetični. Pridig je bilo v fari 59 in krščanskih naukov 24. — V preteklem letu smo z velikimi žrtvami naročili in tudi koj plačali 3 zvonove za farno cerkev in 2 zvonova za podružnici v Mokrijah in Št. Danijel. Preostanek blizu 10 milijonov bomo to leto porabili za novi cementni omet za zid na pokopališču in za vsaj delno

slikanje župnijske cerkve. Ko si bomo finančno nekoliko oddahnili, kupimo tudi principal-piščalke za orgle (prejšnje piščalke je nam vojska snedla) in navrh še lepe jaslice, katere posebno sedaj v naši čedni cerkvi tako pogrešamo; in če bomo tako srečni kakor sosedni Galičani in pride k nam kakšen stric iz Amerike z dragocenimi tolarji, bomo nabavili tudi novo uro za farni zvonik. K novim zvonovom spada tudi nova ura. — Sedaj kaj drugega. Mi Šentvidčani smo bili skrajno zadovoljni z našimi lepo donečimi zvonovi, a sedaj, kdo bi to bil kdaj pričakoval, so naenkrat plemenitaško nežni g. mohliški župnik nehote postali „punitar“ za naše farane in sicer vsled tega, ker so z drugimi odborniki oskrbeli za svojo majhno faro, ki šteje malo več duš kakor ima leto dni, zvon, ki tehta blizu 15 q. In mi Šentvidčani, ko je nas enkrat toliko, imamo se zadovoljiti z našim zvonom, ki tehta nekaj malega čez 9 q? Naši farani bi radi imeli sedaj zvon, ki mora biti vsaj 20 q težak. Morda bi mi denar skup spravili, toda veliko vprašanje je, kam bi mi ta zvon obesili, ko v zvoniku ni več prostora. Prebrisanje glavice so iztuhtale dvojno ali pri cerkvi sezidati nov zvonik ali, če bi nam tega naš finančni minister ne dovolil, obesiti ta zvon na kakšno mogočno smreko gozda tik cerkve. Toda tu je zopet zadržek. Komandant tega gozda so kamenski g. župnik Sturm, pd. Burja in ta gospod bi morda zoper to nakano protestirali, ker mi vaščani šentvidski z domačim župnikom vred nismo preveč dobro zapisani v srcu kamenskega gospoda. Ta nadarbinski gozd je nam vsem na vasi jako pri roki. In če mi z ozirom na ta gozd le malo pripognemo 7 božjo zapoved, priletijo hitro čez nas g. Sturm kot resna burja, da mora šentvidski župnik zbrati skupaj vso zgovornost, da bi pomiril razburjene duhove. Da bo slika popolna, izdajam sledeče: Ob priliki birme leta 1922 predrznil sem si, vzeti (prosim, ne ukrasti, to bi bilo za me grdo) iz zgoraj omenjenega gozda nekaj malih smrek za slavo loke. Pri južini sem se tega greha spričo g. knezoškofa in duhovnih sobratov očitno spovedal in sprejel od g. nadpastirja z veselim srcem odvezno, da je moral g. pastir Sturm sicer z bolj kislim obrazom tudi dati odvezno. Sicer pa so ta gospod jako ljubezniv in v dušnem pastirstvu vsem sosednim sobratom jako postrežljiv sosed. Oni so mal moč z velikim duhom, zato ga je izvolila duhovska sodaliteta soglasno za svojega finančnega referenta. Tedaj glave si belimo, kam z novim težkim zvonom in radi sprejmemo dobre nasvete od vsakogar. Že sedaj izdajam, da bomo za slavnostnega pridigarja prav lepo povabil g. škocijanskega, ki ima priznano nedosežno gibčni jezik in jako lepo doneči tenorglas. Posebno zato ga še povabim, ker je nam Šentvidčanom od zadnje pridige na dan posvečenja naših zvonov ostal veliko dolžan. Cenjeni bralci boste vprašali: Kaj nam more ta premožni ekonom biti dolžan? Berite! Pri tej slavnostni pridigi je g. govornik najprej malo pohvalil Šentvidčane, precej je opral navzoče farane iz Kamena in Mohlič, zelo priporočal tridnevnic v Škocijanu (vsak mlinar rad pelje vodo na svoj mlin, to je naravno), priporočal nam krščansko dobrodelnost, potem naenkrat nas je po zraku pripeljal k piramidam v Egiptu, potem zopet v Ameriko, kjer je državno vpehjana abstinenca, naslednje smo poslušalci malo pokukali celo v Avstralijo; o lastni slovesnosti pa je bilo govoreno tako malo, kolikor je mastnih očes na beraški juhi. Tedaj g. škocijanski so velik dolžnik vpričo mojih faranov, in da bo ta dolg lahko in pri tem temeljito poplačal, sem prepričan. Saj g. škocijanskega bi veliko ljudi iz ljubezni snedlo, nekaj ljudi zopet utopilo na žlici vode. Je že pač tako na svetu, vsem še Bog ne ustreže. — Javno moram pohvaliti moje ljubljene farane, da so o božičnih praznikih in na Novo leto napolnili cerkev do zadnjega koticčka ne le predpoldnem, temveč tudi popoldne. Sem vesel biti župnik tako odlične in pobožne fare. Prav veselo Novo leto in veliko božjega blagoslova voščim faranom in sosednim gg. sobratom! Kindlman Jakob, šentvidski župnik.

Sele. (Razno.) Gibanje prebivalstva v preteklem letu je bilo sledeče: rojenih 30, od teh 23 zakonskih, in sicer so se rodile večinoma le deklice. (od 30 otrok je bilo 22 deklic), tako da

bo čez 20 let v Selah veliko nevest, pa malo ženinov. Umrlo je 17 ljudi, od katerih so nekateri dosegli visoko starost, ker so se že bližali 90 letom. Porok je bilo 7. — Vzbudil se je načrt, da bi si postavili elektrarno in v ta namen najprej osnovali električno zadrugo. Ugodno je, ker je vodne moči v Hudi jami res dovolj, manj ugodno pa je, da so hiše zelo raztresene in oddaljene druga od druge, torej bi napeljava stala velike svote, za denar pa gre vedno bolj trda. Kako pa se drugod obnesejo električne zadruge? — Snega pogrešajo naši vozniki, pa tako kunštni nismo kakor Zilani, da bi ga s planin vozili v dolino. Bomo rajši počakali, da sam pade. —

Škocijan v Podjuni. (Ljudsko gibanje.) V preteklem letu je bilo v naši župniji rojenih 42 otrok, umrlo je 43 oseb in poročenih je bilo 5 parov. Nazadovali smo tedaj za eno osebo.

Kotmara vas. (Razno.) V preteklem letu je bilo v naši fari rojenih 36 otrok, in sicer 18 deklic in 18 fantov; 21 zakonskih, 15 nezakonskih. Smrtnih slučajev je bilo 26, in sicer 14 moškega in 12 ženskega spola. Najstarejši je bil stari Štorovnik 80 let in najstarejša stara Toplicarica na Brdeh v 80 letu. Poročenih je bilo 7 parov. V spominu nam ostanejo dnevi sv. misijona. — Praznike smo prav veselo preživeli. Zaslišalo se je v teh dneh tudi petje fantov in deklet z odra, ki so začeli z vajami dveh lepih iger. Tako imamo vsaj upanje, da kmalu javno nastopijo.

Žvabek. Dne 18. majnika je pogorela večja polovica Dolnje vasi. Ogenj je nastal po nepredvidnosti. Sedaj se dvigajo tam lepa nova poslopja. V štirih dekanijah se je nabralo za pogorelce v cerkvah čez 7 mil. K. Bilo je to razveseljivo novoletno darilo za pogorelce. Bog povrni vsem blagim darovalcem! Sosedje so veliko pripomogli z vožnjo. Takšna je krščanska ljubezen do bližnjega v dejanju. — Letina je bila srednja, posebno ker je nekaj žita pobila huda toča dne 2. junija. — Cesto smo tudi pošodrali. Lani se na debelih kamnih, ki ležijo na cesti, nihče ni pobil; ako se letos komu kaj takega zgodi, bomo vestno poročali. — Delo za nakup moderne požarne brizgalne dobro napreduje.

Skočidol. (Razno.) Od 7. do 15. decembra je bil tukaj sv. misijon. Za nas srečni dnevi, ko smo misijonarje pričakovali že celo leto. Cerkev je bila v tem času dobro obiskana. G. misijonar so se zelo potrudili; vsak dan so imeli po 4 pridige. Da se je precej ljudi poboljšalo, se vidi zdaj po sv. misijonu. Zato smo jim tudi veliko hvale dolžni. — Imamo tudi društvo „Sloga“, ki pa samo spi, čeravno imamo korajžne igralce in igralke. Sedaj pozimi bi bil čas zato.

Mohlič. (Blagoslavljenje zvona.) V nedeljo dne 14. decembra 1924 je bil pri nas blagoslovljen nov veliki zvon, ki je za velikim zvonom mesta Pliberk največji v Podjuni. Mohlič so ena najmanjših far v Podjuni, toda požrtvovalnost skupno delo je doseglo tak lep uspeh. Zvon tehta 1433 kg in je delo firme Oberascher v Solnogradu. Zvon ima krasen, poln in daleč doneč glas in se lahko trdi, da v tem oziru ta firma nadkriljuje vse druge. Ob asistenci 6 duhovnikov je zvon blagoslovil domačin in rojak čg. dekan Hribar. Vmes je pel domači pevski zbor pod spretnim vodstvom g. organista Povodna slovenske in nemške pesmi. Za nabavo zvonov se je posebno trudil pripravljalni odbor. Njemu na čelu g. nadučitelj Sporn, dalje cerkveni ključar Pinter, ki je sam obdeloval in pripravljaj les, ter g. gostilničar Tašek, ki je poklonil ves čisti dobiček od raznih prireditvev za zvon. Veliko hvale gre tudi 40. tetam. botrom in botram. Opoldne je že zapel zvon in čeravno pojeta samo 2 velika zvana, se je slišalo, kakor bi bilo celo, popolno zvonjenje. Navdušenje je rodilo veliko požrtvovalnost; samo ta dan je prinesel okoli 12 milijonov K. Darovalci so bili tudi iz Amerike in Egipta. Po obedu je novi posestnik in graščak g. W. pl. Petrasko povabil vseh 12 udeležencev na malo južino v grad, kjer so se gostje mogli diviti veliki vladnosti in prijaznosti novega gospodarja. Vsemogočni bodi obilen plačnik vsem darovalcem in tudi vsem onim, ki so se veliko trudili in žrtvovali.

Borovlje. (Občinska seja dne 30. XII. 1924.) Ob navzočnosti 20 odbornikov otvori župan ob

določeni uri sejo ter prečita neki dopis drž. želez. ravn. v Beljaku, ki obljublja, da bo boroveljski kolodvor bolj razsvetljen. — Gospodinjka šola se za sedaj v naši občini še ne more otvoriti, ker dežela ne da podpore, občina pa tega ne premore. — Prošnja tukajšnje požarne brambe, da bi občina opustila „Lustbarkeitssteuer“ na njih prireditve, se odbije, pač pa se dovoli enaka podpora za nabavo nove brizgalnice. Nadalje poroča župan, da stoji finančne razmere občine zelo slabo ter se še ne ve, kako bo mogoče tako dalje gospodariti. Dežela kot država ne plačujeta postavnih prispevkov občini ter zavlačujeta plačila čez eno leto, dočim mora občina izdatke redno plačevati ter je tako primorana delati s posojilom. Župan izjavi, da bo v tem oziru napravil pri prihodnji okrožni seji energične korake. — Za spomenik Karlu Kroatku na Dunaju se dovoli 100.000 K, ker je dotični rodom iz Borovelj. — Za podporo prosi tudi nemški Schulverein. Finančni odsek predlaga 100.000 K. Slov. odbornik stavi protipredlog: z ozirom na to, ker tvorijo precejšnji del davkoplačevalcev Slovenci, naj se ta prošnja zavrne. Velenemec Jaklič priporoča, da bi se Schulverein podpiral, ker pretečeno leto je daroval 80 knjig boroveljski šoli, ki same so že vredne milijone, nadalje je nemški jezik državni jezik, da so vsi Slovenci veseli, če so se naučili nemško in da ni res, da bi se germaniziralo, češ, tudi odbornik Vertič je hodil v nemške šole, a ni postal nemški nacionalac. Odgovarja mu odb. V., ki izjavi sledeče: Iz predgovornikovih besed je moral vsakdo nehote dobiti vtis, da bi Slovenci najraje vse, kar je nemško, pohrustali. Toda temu ni tako. Slovenci ne zahtevamo nič drugega kot to, kar zahteva vsak drug narod, kar zahtevajo tudi Nemci, da se naši otroci vzgojujejo najprej v svojem materinem jeziku, pa da se poleg tega tudi naučijo največ ko mogoče drugih jezikov. Kjer pa je enkrat dal podporo nemški Schulverein, tam je slovenskega podučevanja konec, to vemo Slovenci le predobro. Živimo v svobodni državi in še celo v republiki; tu je dolžnost države, da šole vzdržuje. Le ako moremo upati, da dobimo neodvisne šole, ne pa, da bodo iste navezane na podporo nemškega bojnega društva. Se nikdar ni bilo slišati, da bi podpiral Schulverein kako podrti šolo severno Št. Vida, pač pa zida nove šole tu na meji, ki služijo edino germanizaciji in ponemčevanju. Kako sodi slovensko ljudstvo o šulvereinskih šolah, o tem smo slovenski zastopniki prav dobro informirani, nikakor pa niso poklicani nemški nacionalci, da bi o tem poročali. Predlog finančnega odseka je bil sprejet. Za istega so glasovali nemški nacionalci in večina soc. demokratov. Internacionala! — Pasji davek za leto 1925 se določi za enega psa 60.000 K, za drugega 120.000 K in za tretjega 240.000 K. Po sestniki posameznih hiš, ki imajo psa samo za stražo, plačajo polovico. — Veselični davek za plesne veselice se določi za Justovo dvorano po 600.000 K za eno noč, srednji lokali po 300.000 K, za manjše določi vsakokrat župan.

Marija Pomagaj v Dolini pri Pokrčah. Naši ljubki romarski cerkveci je daroval leta 1882. neimenovani, dobroznani dobrotnik lep zvon, ki je tehtal 1400 kg. in s svojim milo donečim glasom očaral vsakega romarja. Ali tudi tega je pobrala vojna in letos je prišlo za njega kot v zasmeh 600 (šest sto) K. Na splošno željo so se zbrali možje in sestavili „zvonski odbor“, ki bo poskrbel nakup enega zvona. Ker pa okolica sama toliko ne premore, se obrača odbor na vse čestilce Martje na slovenskem Koroškem z iskreno prošnjo za prispevke v ta blagi namen. Posebno prosimo predstojnice Marijinih družb, da vplivajo na svoje članice, da vsaka po svoji moči „mal položil dar na Marijin oltar“. Ako bo do konca februarja vsaj polovica denarja skupaj, se po načrtu zvon naredi, da bo v juliju že na svojem mestu. Zbrane darove je pošiljati Zvonskemu komiteju v Dolini, pošta Grabštanj.

Škocijan v Podjuni. (Nesreča.) Otroci so povsod tam, kjer jih ni treba. Dne 7. t. m. so šli otroci v šolo ter se drsali na ledu. Pri tem se je udrl led in šolar Ruh Adolf je utonil. Starši so mu še branili iti v šolo, kot bi nesrečo slutili, ker bi imel doma delo, pa nič ni pomagalo. Otroci so v šoli šele čez pol ure po-

vedali o nesreči. Pogreb se je vršil 9. t. m. ob udeležbi vseh šolarjev. Žalostna posledica neubogljivosti.

Kamen. Dne 11. t. m. se je poročil tukaj g. inženjer Igo Oraš iz Št. Vida z gdč. Katico Lindner. Bilo srečno!

Svatne. (Poroka.) Trgovec in gostilničar Jožef Treiber se je naveličal samskega življenja in je poiskal sebi in svoji 88 let stari teti pomočnico v sosedovi hčerki. V četrtek 8. t. m. je podal med pokanjem topičev v cerkvi sv. Uršule Ani Serajnik, pd. Serajnikovi v Svatnah roko v dosmrtno zvezo.

Šentštefanske Rute. G. Jožef Slamanik, pd. Brežnik, se je poročil s Počojčnikovo Miciko, hčerko sedanjega župana na Džekšah. Svatba je bila prav vesela, saj sta se je udeležila oba generala. Vidi se, da so generali umrle Avstrije še pri dobrem zdravju, kar jim prav iz srca želimo. Čuli pa smo, da se marsikateri general na čuše grozno jezi, čemur pa se ne da odpomoči. Stara Avstrija in njeni generali so res spravili veliko čušev na drugi svet in v druge države; mi smo zdaj v majhni državi z velikimi davki, brez vsake pravice, brez slovenskih šol, brez lastnih duhovnikov, z nemškimi in nemškutarskimi uradniki. Edina dobrot, ki nam je gorjancem ostala, je elektrika v dolini, katero lahko ponoči zastoj gledamo.

Št. Jakob v Rožu. (Smrti angel.) Predzadnji dan starega leta smo spremili k zadnjemu počitku staro Nagelovo mater iz Podgrada. Celih 53 let je živela s svojim možem v srečnem zakonu. Cerkvni pevci so ji zapeli pred hišo in na grobu ganljive žalostinke. — Na Novo leto jutraj je pa stara Sp. Strelčinja v Svatnah zatisnila oči k večnemu počitku. Počivajta v miru!

Vobrske gore. (Smrt.) Dne 3. t. m. smo ob precejšnji udeležbi pokopali pd. Murotovega očeta g. J. Osepa. Bolehali so dalje časa na želodčnem raku, čigar bolečine so potrpežljivo prenašali. Bili so globoko veren mož. Bodi jim zemljica lahka!

Kazaze. (Dva vesela dogodka.) Po dolgih dveh letih smo koncem novembra spet dobili novega dušnega pastirja, zelo blagega gospoda. Dne 2. decembra pa smo dobili 7 zvonov iz Solnograda; za našo farno cerkev 3, za Metlovo 3 in za Humče enega. Ne bom opisoval kako so težki, kake glasove imajo, kako se je streljalo, kako se je pelo in koliko je bilo deklamacij, ker se je o tem že vse preveč pisalo z drugih krajev, povem le to, da ima večji farni zvon 700 kg in oni za Metlovo 317. Svečanost je bila primerna zvonovom. Blagoslovili so jih čg. dekan iz Pliberka ob asistenci dveh duhovnikov in bogoslovca. Vam, dragi farani, in vam možem, ki ste se toliko trudili, čeravno so vam nasprotniki veselje kalili, vam botrom in botram, dekletom in vsem, ki ste omogočili nabavo novih zvonov, naj povrne ljubi Bog Vaš trud in delo!

DRUŠTVENI VESTNIK

Podjubelj. Izobraževalno društvo za Podjubelj in okolico naznanja svojim članom, da je pričelo z izposojevanjem knjig. Knjige se izposojujejo vsako nedeljo v župnišču. Knjižničar.

Ledenice. (Igra.) Iz radovednosti, kako igrajo naša dekleta in fantje v zgornjem Rožu, sem posetil igro „Matiček se ženi“, katero je uprizorilo društvo „Jepa“ v nedeljo 28. dec. pri Haniželnu na Ledenicah. Slučaj je hotel, da so izbrali ravno igro, ki z „Županovo Micko“, delom istega dramatika, izvira iz dobe, ko se je napravil prvi resni poizkus, ustanoviti pravo slovensko dramatiko. Mislim, da so s tem dobro zadeli, ker je dejanje, dasi obsežno, lahko in razumljivo, torej prikladno za naše male odre. Bil sem izprva v strahu, da se bom le dolgočasil, a nasprotno. Naravnost razočaral me je neprisiljeni in korajžni nastop vseh igralcev. Ja, v tem bi jih niti naši Št. Jakobčani ne mogli prekositi, dasiravno je njihova zaloga iger domala izčrpana. In če so to dosegli — kakor slišim — brez režiserja, tedaj vsa čast celému društvu. Glavni ulogi sta splošno ugajali; Matičkov pristni humor in Nežikina srčna priprostost, to je bilo nekaj domačega, prav rožanskega. Tudi o ostalih igralcih se moram pohvalno izraziti, tako o baronu in baroninji. Mo-

goče so bile sicer pri igri nekatere malenkosti, katere bi moral pravičen kritikar grajati, a te dobrega utisa, ki sem ga tam dobil, niso zmanjšale. Torej, dekleta in fantje, le naprej po začrtani smeri preko lažjih predstav do naših novejših iger, kot „Naša kri“, „Divji lovec“, „Veriga“ itd. Dasiravno po Koroškem že tolikrat igrane, nam bodo vedno nove in zanimive, in tedaj vam jamčim jaz, da bo dvorana vselej nabito polna in bodo zastopani tudi vaši Dunajčani.

Šmihel nad Pliberkom. Prihodnji društveni sestanek se vrši v nedeljo dne 18. t. m. Vabljeni vsi člani in prijatelji društva.

Sele. Občni zbor našega izobraževalnega društva se vrši v nedeljo 25. jan. po maši v društveni sobi. Vabljeni so vsi društveni člani.

Št. Jakob v Rožu. Podružnica „Slov. čebelarstva“ društva in v nedeljo 25. januarja ob 3. uri popoldne v Narodnem domu svoj redni občni zbor s sledečim sporedom: 1. Poročilo odbora. 2. Govor. 3. Volitev novega odbora in priglasitev novih članov.

Sele. Naše izobraževalno društvo je zadnja 4 leta uprizorilo že precej iger in veselje do njih je raslo med igralci in občinstvom. Sedaj smo poskusili z žaloigro, radovedni, ali bo taka igra dopadla in če je občinstvo zanjo že zrelo. Na Štefanovo je društvo uprizorilo žaloigro „Mlinar in njegova hči“. Zanimanje za njo je bilo tako, da je bila dvorana kmalu zasedena do zadnjega kotička in več ljudi ni dobilo več prostora. Opazili smo lepo število gostov iz sosednjih krajev. Igra je ugajala po lepi vsebini, pa tudi igralci so pokazali, da so ji kos. Res, da so bili med občinstvom nekateri, ki se v igro niso dosti vglobili in se zato brez vzroka smejali, a večina je igri pozorno sledila in jo razumevala. Odmore je lepo izpolnil pevski in godbeni zbor. Na praznik Treh kraljev se je igra ponovila in naredila globok vtis. Ti dve prireditvi sta zopet pokazali, kako željno je naše ljudstvo dobre srčne in umske izobrazbe.

Šmihel nad Pliberkom. (Društveno življenje.) Na Štefanovo je priredilo naše društvo prvič na na novem odru igro „Mlinar in njegova hči“, po igri pa tombolo za novi oder. Novi oder, igra in tombola, vse je privleklo veliko množico ljudi iz bližnje in daljne okolice. Igra je uspela po splošni sodbi zelo dobro in bila za božični čas prav primerna, ker se vrši dvoje dejanj v igri ravno na božični večer. Tudi pri tomboli je imel marsikateri srečo. Društveniki pa so veseli, ker je prireditve prinesla precejšnjo svoto za pokritje stroškov za novi oder. Pa tudi dekleta Marijine družbe se pridno gibljejo. Dne 8. decembra, ko je imela Marijina družba svoj glavni praznik, je bil pravi Marijin dan. Cerkev je bila prepletena z venci, pevci so nam zapeli več krasnih Marijinih pesem, škof. voditelj g. prošt Limpel so nam govorili cerkven govori. Po cerkveni slovesnosti se pa je vršila Marijanska akademija z zelo obširnim sporedom. — Od dne 28. do 31. decembra po so imela vsa dekleta duhovne vaje. Udeležilo se jih je kakih 200 deklet iz naše in deloma tudi iz sosednjih župnij. Da bi delo Bog blagoslovil!

Škocijan v Podjuni. Na Novo leto se je vršil pri Rusu občni zbor bralnega društva in po občnem zboru istotam igri „Na dan sodbe“ in „Bob iz Kranja“. Na občnem zboru je poročal g. poslanec Poljanec o delovanju društva in pomenu ljudske izobrazbe, ki mora biti posebno v gospodarskem oziru temeljita. V času gospodarske krize more izhajati le umen in varčen gospodar. Boljši časi še dolgo ne pridejo. Zato rabimo voditeljev, ki bodo vzgojili ljudi, sposobne za gospodarje in voditelje drugih gospodarskih naprav. Novemu odboru načeljuje g. Kačnik Miha, pd. Frjavčev sin. Društvo je v preteklem letu pridno delovalo ter izposojevalo knjige. Igra je bila zelo dobro obiskana. Igralo es je naravnost izborna, osobito novinci so imenitno nastopali.

GOSPODARSKI VESTNIK

Tržne cene v Velikovcu dne 7. I. 1925. Živina: voli 10—12.000, krave 8—13.000, ovce 5—8.000, svinje 20—22.000, svinje zaklane 28—30.000 K kg. Žito: pšenica 4500—5000, rž 4400, ajda 4000—4200, oves 3000—3100 K za 1 kg.

Drobne vesti. Na španskem otoku Mallorca so se pogreznila tla v obsegu 140 kvadratnih kilometrov; več vasi je uničenih, škoda je velika. — V Habani, glavnem mestu otoka Kuba v Ameriki imajo 40.000 avtomobilov, v Jugoslaviji okoli 5 do 6000; celo Norveška ima že 18.000 avtomobilov. — V New Yorku bodo zgradili 88nadstropno poslopje, ki bo 350 m visoko; ob nekem drugem visokem poslopju študirajo sedaj, kako je treba tako zgradbo zavarovati proti viharjem. — Leta 1924 je bilo na ameriških cestah 22.000 ljudi do smrti povoženih, 678.000 pa ranjenih. To je toliko kakor tretjina vseh ameriških izgub v svetovni vojni. — 3. t. m. je bilo na Koroškem podpiranih 4059 brezposelnih (27. decembra 3581). — Iz Porurja in Porenja prihajajo poročila o velikih poplavih. — V Belgiji se je podrl železniški most ter je padlo 12 vozov v reko. — V Ljubljani je umrl višesodni svetnik v pok. Jakob Hren, ki se je zelo potegoval za slovenščino na celovski in beljaški gimnaziji. — V Sibiriji je temperatura nad ničlo. — Pri volitvah v Turčiji je zmagal Kemal paša z ogromno večino. — Rumunija je prepovedala izvoz pšenice in moke. — Nemiri v Albaniji se nadaljujejo, ker ima Fan Noli še mnogo pristašev. — Dunaj oskrbuje 38 pokopališč. Lani je bilo pokopanih 20.000 oseb. Ta pokopališča oskrbuje 61 uradnikov, 332 stalnih in 195 priličnih nameščencev. — Pri Dunaju je 9. t. m. divjal tak vihar, da je odnesel streho enemu vozu D-vlaka in se je le slučajno zahvaliti, da se vlak ni prevrnil.

Za tiskovni sklad so darovali:

Nabrano v veseli družbi pri Mentlnu v Vovbrah 150.000; Silvestrovci pri Železniku v Libučah 100.000; Mikula Andrej, Bače, 5000; neimenovan 50.000; Plave Pavel, Moščenica, 3000; Janež v Krošičah 5000; Jos. Stöcklinger, Št. Jakob pri Celovcu, 5000; Skočir, Celovec, 5000; Blazutič Marjeta, Kamen, 5000; Dobernik Karol, Grabštanj, 10.000; Kuchar Liza, Horce, 10.000; Čarčan 10.000; D. F., Št. Peter, 10.000; F. R., Št. Peter, 10.000; najdenec 10.000; Čemer Ana, Borovlje, 5000 K. Darovalcem srčna hvala.

Listnica uredništva.

Anton Kopajnik. Velikovec zastarelo. Ostalo pride.

Tovarniška zaloga usnja

Julijus Blass

Celovec, Novi trg šte. 4

ima v zalogi vse kožne izdelke ter kupuje in prevzema v delo sirove kože.

Več krav se vzeme na dobro krmo.

Več se poizve pri Gosp. Zadrugi v Sinči vasi. Dobijo se tudi pratike

Na prodaj je hiša

s 3 sobami, kletjo in sadnim ter zemlji-k m vrtnom v slovenskem delu Koroške tik železniške postaje. Kupci naj se obračajo na **Seher Martina**, Senovo 64 4, pošta **Rajhenburg, S. H. S.**

UNIV. MED. Dr. MATKO JUG

se je nastanil v Borovljah in ord'nira vsak dan od 8. do 11. ure dopoldne

Službo mežnarja iščem.

Ponudbe je poslati upravi lista, kjer se dobe tudi točnejše informacije.